

Teksten rouwprentjes

1.

Wie zijn taak vervulde in dit leven, hem zal God zijn liefde en vreugde geven.

2.

Een moeder verlaat ons immer te vroeg. We hebben maar één moeder op aarde. De moeder, wat een wonder!

3.

Zwaar is het verlies van deze ingoede man. Door arbeid heeft hij zijn leven waardig gemaakt.

Goedheid en nederigheid straalden van hem uit en maakten hem door eenieder bemind. Met deze schone herinnering zal hij altijd in ons hart blijven voortleven.

4.

Beminde kinderen, lieve kleinen en achterkleinkinderen, gij weet met hoeveel belangstelling ik U altijd heb gevolgd. U waart goed voor mij.
Ik dank U voor alles.

5.

Zij was een goedaardige vrouw. Ieder die haar gekend en benaderd heeft, voelde hoe zij leefde om goed te doen daar waar het nodig was.

6.

Heer, wij danken U dat we zo'n echtgenoot en vader gekend en gehad hebben. Blijmoedig ging hij door het leven, steeds bereid anderen te helpen en gelukkig te zien. Hij schonk zich weg zonder berekening.

7.

Vader in de hemel, vandaag wordt van ons veel gevraagd. Dit afsterven verwekt ons zeer grote droefheid.

Onze dierbare ging heen uit ons midden, uit de kring van mensen met wie hij geleefd en gewerkt heeft en door wie hij bemind werd. Het afscheid van hem is een verbreken van innige menselijke banden.

Dit heengaan is zwaar, maar niet troosteloos. Want vol geloof nemen wij Uw woord aan. "Ik ben de Verrijzenis en het Leven, wie in mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven." Onze gelovige trouw aan U weze de mooiste gedachtenis die Wij aan onze dierbare overledene kunnen wijden. Moge Christus onze kracht zijn om ons leed als Kristen mens te dragen. Amen.

8.

Heer God, geef Uw heerlijkheid en uw vreugde aan haar. Wij kunnen niet geloven dat haar leven vergeefs voorbij is gegaan en dat alles wat zij voor mensen heeft betekend nu verloren is. Wij danken, voor al de liefde die we van haar mochten ontvangen. Wij bidden U, dat wij, die allen met haar verbonden waren, nu ook omwille van haar dood dieper met elkaar verbonden mogen zijn.

9.

Gij moet altijd gereed zijn voor de grote reis. Wat is het lichaam? De tent van de ziel. Wij breken onze tenten af en gaan heen. Zo gaan wij terug naar ons geboorteland!
De liefde! De hemel!

10.

Ons bidprentje wil in enkele woorden dit ganse mensenleven samenvatten, een schone ziel ging van ons heen, schoon door haar gelijkheid, haar onverdroten werklust en haar moederlijke eenvoud van hart, schoon omdat zij steeds het allerbeste voor haar gezin betrachtte.

11.

Onze Lieve Heer heeft de eeuwige beloning beloofd aan allen die Hem trouw dienen en goed zijn voor elkaar. Daarom bidden wij: Heer, geef haar de eeuwige vreugde en schenk ons de moed om naar haar voorbeeld ons leven edelmoedig te volbrengen.

12.

De ware naam van God is 'Liefde'. Het vlees moet veranderen in Geest. Het mensenlichaam staat ons in de weg om God te zien. Twee vrienden scheiden. Het vlees keert terug naar de aarde De Geest keert terug naar God. De dood is de deur naar de onsterfelijkheid.

13.

De dood schijnt niet vreeswekkend en zelfs geruststellend te zijn voor degenen die terug kunnen zien op een hoge ouderdom, op een welbesteed leven.

14.

Vreest de dood niet vrienden. Moge hij gezegend zijn. Als de dood niet bestond, hoe konden wij God dan bereiken en voor eeuwig bij Hem zijn.

30

Afscheid nemen is
met zachte vingers
wat voorbij is dicht doen
en verpakken
in goede gedachten der
herinnering,
is verwijlen bij een brok leven
en stilstaan op de pieken
van pijn en vreugde.
Afscheid nemen is
met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waard is
om niet te vergeten.
Afscheid nemen
is het moeilijkste in het leven:
men leert het nooit.
Gelovig sterven
is afscheid nemen van de tijd
niet van het leven.

31.

Leven is
vanaf zijn geboorte
voortdurend afscheid nemen,
loshaken
om voort te gaan,
zichzelf verliezen
om zichzelf te vinden,
het risico nemen van de
graankorrel om vruchten voort
te brengen.
Is moeizaam de draden
losmaken
en uit het spinrag der
belevenissen loskomen en
achterlaten
en niet kunnen vergeten.

32.

Zo ben ik doodmoe ingeslapen
in een vreemd bed
met een traan in mijn ogen.

33.

Maar **ik** zal thuis ontwaken,
dan zal ik lachen om mijn
tranen en wenen van vreugde.

34.

Want zo ben ik.

35.

God, wie het eigen is altijd
barmhartig te zijn en te sparen,
wij smeken U voor Uw dienaar
die Gij uit deze wereld hebt
laten heengaan: laat Uw
heilige engelen hem opnemen
en geleiden naar het hemels
vaderhuis, het paradijs zodat
hij die in U geloofde en op U
vertrouwde, de eeuwige straf-
fen moge ontgaan en deel
krijgen in de hemelse vreugde.
Door Christus onze Heer,
Amen.

36.

Indien wij dan met Christus
gestorven zijn, geloven wij dat
wij ook met Hem zullen leven;
want wij weten dat Christus,
eenmaal van de doden ver-
rezen, niet meer sterft; de dood
heeft geen macht meer over
Hem.

(Rom. 6,8-9)

37.

Gelijk iemand leeft zo sterft hij.
De overledene was op de dood
voorbereid met een diep-
christelijke geloofszin.

38.

Zalig de vrouw die de
beproeving doorstaat want als
zij gelouterd is, zal zij de kroon
des levens ontvangen.

39.

Niemand van ons leeft voor
zichzelf en niemand sterft voor
zichzelf. Met nauwgezetheit
heeft zij elk van haar taken
vervuld waarmee zij, in min-
zaamheid voor de naasten,
enkel aan God wou behagen.

40.

Grote daden dienden niet
gesteld om haar leven belang-
rijk te maken.

Het gewone stipte vervullen
van haar dagelijkse plichten,
gelouterd door haar ziekte,
drukte zijn stempel op haar
eenvoudig en stil bestaan.

41.

In trouwe plichtsbetrachting en
moedige volharding heeft de
dierbare overledene er naar
gestreefd om goed te doen en
goed te zijn voor allen die hij
beminde.

43.

Haar lang leven heeft zij
doorgebracht in het nauwgezet
volbrengen van de haar toe-
vertrouwde taak,
steeds, hartelijk en vriendelijk
jegens iedereen.

44.

In dienende liefde hebt gij uw
leven schoon en eenvoudig
volbracht. Uw leven zelf is uw
duurzaamste werk. Het mooiste
dat gij ons nalaat is uw
voorbeeld. Leer ons, help ons
nog leren vergeven, beminnen
en strijden.

45.

De droefheid bij dit sterven
wordt voor ons verzocht door
de zekerheid dat we eens terug
zullen herenigd worden, daar
waar eeuwige rust vreugde en
liefde heersen.

46.

Niets is zekerder dan de dood,
niets onzekerder dan het uur,
de plaats en de manier van ons
afsterven. Daarom, wees altijd
bereid want de dood zal komen
als men er het minst aan denkt.

57.

Wij bidden U,
dat er niets van dit mensen-
leven verloren zal gaan. Dat
wat zij geleefd en gedaan heeft
ten goede zal komen aan deze
wereld. Dat wij, die allen met
haar verbonden waren, nu ook
omwille van haar dood, dieper
met elkaar verbonden mogen
zijn.

58.

Wij danken U, Heer,
voor deze mens die ons zo
nabij en dierbaar was en die nu
is weggevallen uit onze wereld.
Wij danken U voor alle vriend-
schap die wij uit dit leven
mochten ondervinden en voor
de vrede die deze mens heeft
gebracht. Moge er niets van dit
mensenleven verloren gaan.
Moge al wat erin leefde ten
goede komen aan onze wereld
en geëerbiedigd worden door
ons, mensen, die blijven.

59.

Als ik gebroken ben, doodmoe
en moederziel alleen. Als ik
geslagen en vernederd, be-
schaamd over eigen dwaas-
heden, diep in de put zit en
zoek naar iemand die begrijpen
wil. Als ik de nacht ben
ingegaan, de nacht waarin
geen sterren staan, zoek dan
geen grote woorden!

60.

Nu 't rouwrumoer rondom jou
is verstomd, de stoet voorbij is,
de schuifelende voeten, nu voel
ik dat er een diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je opnieuw
ontmoeten, en telkens weer zal
ik je tegenkomen. We zeggen
veel te gauw. Het is voorbij.

Hij heeft alleen je lichaam
weggenomen, niet wie je was
en ook niet wat je zei. Ik zal
nog altijd grapjes met je maken,
we zullen samen door het stille
landschap gaan. Nu je mijn
handen niet meer aan kunt
raken, raak je mijn hart nog
duidelijker aan.

Toon Hermans

61.

Hoe mooier en rijker de
herinnering des te moeilijker de
scheiding. Maar dankbaarheid
verandert de pijn der herin-
nering in stille vreugde. De
mooie dingen van vroeger zijn
geen doorn in het vlees maar
een kostbaar geschenk dat je
meedraagt.

D. Bonhoeffer

62.

Het mooie is dat elk verdriet
kan gedragen worden door
liefde, dat elke pijn en elk
gemis een weg kan zijn om
elkaar beter en liever te zien.

Manu Verhulst

63.

Hij heeft ons de **weg** gewezen
uit **de dood** naar het leven.

Hij is die weg gegaan.

Hij is de **weg**.

F. Cromphout

64.

Want van die goede waart gij
één die goud in 1 hart bewaren:
de wereld ziet er overheen
maar God zal ze openbaren.

65.

Mijn vadertje, hij was recht-
vaardigheid. Hij heeft den
zwaren last op zich geladen,
een eerlijk mens te zijn in
woord en daad. Dal is het
schone dwaze kwaad waar,
na ons Here Jezus Christus,
de sterkste man aan ondergaat.

(Marnix Gijsen)

66.

Is goed in t' eigen hert te kijken
Nog even voor het slapengaan
Of ik van dageraad tot avond
Geen enkel hert heb zeer
gedaan.

(A Ahorn)

67.

Goedheid, bezorgdheid en be-
scheidenheid: in deze drie
woorden staat voor ons uw on-
vergetelijk beeld gebeiteld.
Dank U, Heer, voor haar
zorgende liefde, voor haar sterk
geloof, voor haar zachte
eenvoud. Nu dit schone leven
ten einde liep, bidden wij U,
Heer: neem haar op in Uw
onvergetelijk licht.

68.

Al het levende is zinnig, hoe
onbegrepen 't ook mag zijn, of
het blij is, droef of innig, of het
onrust is of pijn.

Zinnig is ons hopen, vrezen, de
kleinste bloem in t' lage gras.
Daarom zou het onzin wezen,
als de dood onzinnig was.

Toon Hermans

69.

Rechtvaardig is de dood:
ze spaart noch vorst noch
koning, zij klopt zowel aan 's
keizers hof als aan de boer zijn
woning.

G. Gezelle

81.

De enige pijn, die je ons hebt
aangedaan, is dat je onge-
vraagd bent heengegaan.
Maar voorzichtig klopt vreugde
bij ons aan: eens zullen wij
allen weer samen staan.

Mark Meekers

82.

Geheel onverwacht ging je
heen zonder afscheid te nemen
geen handdruk geen laatste
zoen, zelfs de bloemen ontbrak
de tijd hun kelken
te sluiten en te verwelken.

83.

Wij kunnen slechts
hete tranen plengen
om ons verdriet te verzachten
onze rooddoorlopen ogen
achter onze handen verbergen
en in gedachten je beeltenis
vasthouden en bewaren
in droeve eenzaamheid.

Ugo Verbeke

84.

Voor ons leeft de herinnering
aan je zachte glimlach
je noeste handen
de liefde van de jaren
er leeft met ons
je minnende woorden
je steeds gulle hart
je helpende gebaren.

Ugo Verbeke

85.

Een laatste hand
een laatste blik
ik schrik
en huiver
van die kilte
Een laatste woord
een laatste traan voortaan
heerst tussen ons ongrijpbare
stilte.

Mireille Hugaert

86.

Afscheid nemen doet zo pijn.
Afscheid nemen doet zo zeer.
Om je blikken zonder woorden.
Om je warmte van weleer.
Om je ogen.
Om je handen.
Om je glimlach keer op keer.
Om de dagen.
Om de uren.
Om eergisteren nog zeer teer.
Om dit alles en nog meer,
is vandaag nog slechts teer
zeer.

Mireille Hugaert

87.

'n beetje
Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje.
En alle beetje die je stierf,
't is vreemd,
maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan,
je zegt ik ben wat moe.
Maar op 'n keer dan ben je aan,
je laatste beetje toe.

Toon Hermans

88.

Avondstemming

't Is goed in 't eigen hart te
kijken nog even voor het slapen
gaan. Of ik van dageraad tot
avond, geen enkel hart heb
zeer gedaan. Of ik geen ogen
heb doen schreien, geen wee-
moed op een wezen lei: Of ik
aan liefdeloze mensen, een
woordeke van liefde zei.
En voel ik in het huis mijns
harten dat ik een droefenis
genas, dat ik mijn armen heb
gewonden rondom een hoofd
dat eenzaam was. Dan voel ik
op mijn jonge lippen die
goedheid lijkt een avondzoen.
't Is goed in 't eigen hart te
kijken, en zo zijn ogen toe te
doen.

A Nahon

89.

De avond komt zo stil zo stil,
zo traagzaam aangetreden,
dat geeneen weet wanneer de
dag of waar hij is geleden.
't Is avond stille en mij omtrent
is iets of iemand onbekend;
die, zachtjes mij beroerend zegt
" 't Is avond en 't is rustens
recht."

Guido Gezelle

90.

Thuis zal nooit meer zijn zoals
het was.
Je was één hart, één liefde, één
warmte. Je leven was één
menselijke rijkdom.
Je was groot in je eenvoud en
zo begrijpend in je wijsheid.
Dank je,
om alles wat je voor ons hebt
gedaan.

91.

Over de grens van alle leven
zijn de luchten oneindig blauw
geven zonnen eeuwig warmte
en blijft de maan voorgoed aan
het venster staan.

Mireille Hugaert

92.

Oneindig als de cirkel
zonder begin en zonder eind

oneindig als de vibratie
die voorbij de eeuwigheid trilt

oneindig als de sferen
waar geen punt
noch streep ooit stopt

oneindig weten wij
je verder leven
zolang ons hart
het ritme
der herinneringen klopt.

Mireille Hugaert

104.

Een moeder sterft altijd te vroeg
al wordt ze nog zo oud.
Je bidt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.
Maar als de jaren knellen gaan,
zij ziek wordt, moe en oud.
Bid je dat God haar halen zal,
omdat je van haar houdt.

105.

Zij die zonlicht brengen
in het leven van anderen
worden zelf ook
aangeraakt,
door warmte en licht.

106.

Waar je ook bent,
ik zou het niet weten.
Niet in tijd of afstand te meten.
Ik heb je bij me, diep in mij,
daarom ben je zo dichtbij.

107.

Waarom al dat vechten.
Waarom al die pijn.
Je wilde hier niet weg
je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde graag verder
maar verloor dit gevecht.

108.

Veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden,
voor altijd in ons hart.

109.

Als de draad wordt doorgeknipt,
voel je pas de diepte
van verbonden zijn.
Als de draad wordt doorgeknipt,
voel je pas de pijn
van gewond en alleen te zijn.

110.

Elke dag zijn we je tegen
gekomen.
Hoe je was, wat je zei.
Je bent bij ons weggenomen,
maar met liefde in je hart
blijf je dichtbij.

111.

Je vader blijft je vader,
zo eigen en vertrouwd.
Je wilt hem niet graag missen,
omdat je van hem houdt.
Maar eens komt de dag
dat je hem moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen blinkt een
traan.

112.

Donkere dagen,
vol met vragen.
Verlangend naar jou.
Onbereikbaar,
vol kilte en kou,
wil ik laren weten
dat ik van je hou.

113.

Ga nooit heen
zonder te groeten
Ga nooit heen zonder een zoen,
Wie het noodlot zal ontmoeten
Kan het morgen niet meer doen.
Toon Hermans

114.

De leegte zonder jou
is met geen pen te beschrijven.
De leegte zonder jou
zal altijd bij ons blijven.
Maar veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.
